

Uświęcenie poprzez posłuszeństwo

Mówiąc o posłuszeństwie, naturalną rzeczą jest zastanawianie się czy powinienem być posłuszny rodzicom. Gniew, który we mnie wzbiera, powoduje sprzeciw i bunt, w rezultacie czego moje zachowanie okazuje się często niemiłe dla drugiej strony. Rodzicom na pewno nie jest łatwo, kiedy ich dzieci buntują się przeciwko nim. Jako osoba dorosła pisząca te słowa, muszę przyznać, że będąc młodym, wielokrotnie sprawiłem przykrość swoim zachowaniem moim rodzicom. Z biegiem lat obserwuję swojego syna oraz zachowanie innych młodych i zupełnie rozumiem, że nie zawsze im się podobają decyzje rodziców. Powinniśmy jednak zawsze pamiętać, że oni (rodzice) robią wszystko, aby ich dziecko nie popełniło tych samych błędów co oni, gdy byli w młodym wieku.

Apostoł Paweł, kiedy pisze do swojego młodego ucznia Tymoteusza, to odnosząc się do czasów, w których obecnie żyjemy, mówi w 2 Liście do Tymoteusza 3:2, że ludzie będą samolubni, chciwi, wynoszący się nad innych, że będą przeklinać, będą niewdzięczni i nieposłuszni rodzicom. Wynika z tego, że brak posłuszeństwa jest znakiem trudnych dni, które miały poprzedzać ustanowienie Królestwa Chrystusowego, a co za tym idzie, wskazówką dla nas, że w oczach Pana Boga taka postawa nie jest właściwa.

Posłuszeństwo rodzicom jest wynikiem przestrzegania przykazania, które brzmi „czcij ojca twego i matkę twoją” (2 Mojż. 20:12) i apostoł Paweł w 6 rozdziale Listu do Efezjan tłumaczy nam w wersecie pierwszym, że posłuszeństwo rodzicom, którzy żyją według zasad Bożych, jest sprawiedliwe. W dalszych wersetach przypomina powyższe przykazanie, które posiada także odpowiedź, dlaczego takim rodzicom powinniśmy być posłuszni: *aby ci się dobrze powodziło i abyś długo żył na ziemi* (BG). Ta obietnica daje nam podpowiedź, że jeżeli będziemy posłuszni rodzicom, to będzie nam się dobrze wiodło i będziemy długo żyć. Zwróćmy uwagę na to, że apostoł Paweł mówi o rodzicach, którzy żyją w Panu, czyli posiadają charakter podobny do Pana Jezusa Chrystusa. W Liście do Efezjan 6:4 apostoł dodaje: *A wy, ojcowie, nie pobudzajcie do gniewu waszych dzieci, lecz wychowujcie je stosując karcenie i napominanie Pańskie* (BT). Oznacza to, że rodzice mogą stosować siłę fizyczną w stosunku do Was, ale mądry rodzic, pragnący posiadać charakter podobny do Chrystusa, będzie w stanie napomnieć Was używając mądrych słów, a nie krzyku czy przysłowiowego pasa. Rodzic, który oddał swoje życie na służbę Panu Bogu, będzie starał się za wszelką cenę przekazać Ci wiedzę o Planie Bożym i tym, co Panu Bogu się podoba, a co nie, a Twoim obowiązkiem, drogi czytelniku, jest go

wysłuchać. Pamiętaj, że rodzic, który nauczył się drogi Pańskiej, nie będzie chciał dla Ciebie źle, tak jak Pan Bóg, który opiekuje się wszystkimi, którzy chcą mu służyć. Co więcej, apostoł Paweł, w 1 rozdziale Listu do Rzymian w 30 wersecie, stawia ludzi nieposłusznych rodzicom na równi z tymi, którzy nienawidzą Pana Boga.

W Starym Testamencie, prawo przekazane przez Pana Boga nie tylko mówiło o oddawaniu szacunku rodzicom, ale także starszym osobom, o czym możemy przeczytać w 3 Księdze Mojżeszowej 19:32 –

Przed siwizną wstaniesz, będziesz szanował oblicze starca, w ten sposób okażesz bojaźń Bożą. Ja jestem Pan!

Jednym z przykładów posłuszeństwa w Biblii jest życie Abrahama – on zaufał Panu Bogu, który wynagrodził go wielką obietnicą rozmnożenia jego potomstwa jak piasek morski i jak gwiazdy na niebie. *Rozmnożę potomstwo twe jak gwiazdy na niebie oraz dam twojemu potomstwu wszystkie te ziemie. Wszystkie ludy ziemi będą sobie życzyć szczęścia [takiego, jakie jest udziałem] twego potomstwa, dlatego że Abraham był mi posłuszny – przestrzegał tego, co mu poleciłem: moich nakazów, praw i pouczeń* – 1 Mojż. 26:4-5 (BT). Tutaj także mamy odpowiedź na czym polegało posłuszeństwo Abrahama. Przestrzegał on nakazów, praw i pouczeń Pana Boga, za co otrzymał wielkie błogosławieństwo i wspaniałą obietnicę. Tego samego uczył on swojego syna, Izaaka, który będąc mu posłuszny, nie sprzeciwił się woli ojca, kiedy ten otrzymał od Pana Boga próbę w postaci złożenia swego syna na ofiarę. W wyniku wierności Abrahama, błogosławieństwo, jakie otrzymał, przeszło na Izaaka, który w Biblii jest pięknym obrazem na Pana Jezusa, a jego żona Rebeka jest obrazem na Kościół wybierający się podczas obecnego czasu (Wieków Ewangelii).

Warto słuchać rad rodziców, którzy żyją według nauk Słowa Bożego, bo otrzymują oni błogosławieństwo, a to samo błogosławieństwo przechodzi potem na nas. Ponieważ nasi rodzice są poświęceni Panu Bogu, ich służba dla innych braci, sióstr i społeczności jest miła w oczach Pana Boga, a my będąc im posłuszni, jesteśmy uświęceni doznając łaski Ojca niebieskiego. Mamy na to dowód w zapisie przykazań: *Ja Pan, twój Bóg, jestem Bogiem zazdrosnym, który karze występki ojców na synach do trzeciego i czwartego pokolenia względem tych, którzy Mnie nienawidzą. Okazuję zaś łaskę aż do tysięcznego pokolenia tym, którzy Mnie miłują i*

przestrzegają moich przykazań - 2 Mojż. 20:5-6. Z powyższych słów wynika, że Pan Bóg karze te osoby, które znieważają Jego imię i nie przestrzegają Jego przykazań, co okazuje brakiem błogosławieństwa do trzeciego i czwartego pokolenia, ale błogosławi rodziny aż do tysięcznego pokolenia, jeżeli przestrzegają Jego przykazania. Mówiąc tak po ludzku, z powyższego zapisu wynika, że jeżeli strasznie nabroimy w naszym życiu odwracając się od Pana Boga, to brak błogosławieństwa zobaczymy nie tylko na naszych dzieciach, ale i wnukach, a nawet i prawnukach (do 3 i 4 pokolenia). Jeżeli natomiast nasze życie będzie miłe Panu Bogu, błogosławieństwo będzie przechodziło z rodziców na dzieci przez wieki.

Posłuszeństwo to więcej niż akt uznania wyższości jednej osoby nad drugą - jest to wyrażenie szacunku dla woli osoby, której jesteśmy posłuszni. Jest to swego rodzaju poddaństwo, wynikające z naszej własnej nieprzymuszonej woli. Życie według wytycznych drugiej osoby. W naszym chrześcijańskim życiu jest to życie według wytycznych Pana Boga, który przekazał je przez proroków, apostołów i naszego Mistrza, Jezusa Chrystusa.

Komu więc i w jakich sytuacjach powinniśmy być posłuszni? Jako osoby pragnące żyć według prawa Bożego, przede wszystkim powinniśmy być posłuszni nakazom Pana Boga. Naszym obowiązkiem jest czytanie Jego słów przekazanych nam w Piśmie Świętym, rozmyślanie o nich i stosowanie w naszym codziennym życiu. Nasze stanowisko do Słowa Bożego powinno być

takie jak proroka Jeremiasza: *Ale słowo Boże jest w moim sercu jakby ogień płonący, zamknięty w moich kościach, i usiłowałem je wstrzymać, ale nie mogłem* - Jer. 20:9 (BG). Będąc w młodym wieku, powinniśmy być posłuszni rodzicom, bo oni otrzymując błogosławieństwo wynikające z poświęconej służby dla Pana, chcą nam przekazać najlepsze wartości wynikające z tej służby. Rodzice poświęceni dla Pana, w swoich sercach zerwali z grzechem i pragną swój charakter zbliżyć do jedynego doskonałego charakteru: Jezusa Chrystusa - i taki charakter powinni prezentować swoim dzieciom. Jeżeli jest inaczej lub zmuszają swoje dzieci do rzeczy, które nie wynikają z miłości do Boga i Jego planu, to trzeba się zastanowić czy są rodzicami w Panu według werseku, który czytaliśmy na początku naszego rozważania. Jako osoby znajdujące się w społeczności chrześcijańskiej, powinniśmy być posłuszni zborowi, bo w zborach objawia się mądrość Boża według słów: *aby teraz przez zbór wiadoma była nader liczna mądrość Boża* - Efezj. 3:10 (BG).

Pamiętajmy, że posłuszeństwo wynika z szacunku do drugiej osoby. Posłuszeństwo jest także testem i lekcją dla całej ludzkości - został on przez naszych prarodziców „oblany” w Edenie, a my wszyscy ponosimy tego konsekwencje w postaci wszechobecnego grzechu. Jeżeli jednak pragniemy społeczności z Bogiem i rozważamy oddanie swojego życia na służbę dla Niego, nie będzie to możliwe bez posłuszeństwa Jego woli.

Masiak Szymon